

der bliver betalt Soldaten i Løn og Naturalforpleining, og saa multiplicere Resten med Tjenestedagenes Antal, vil man se, at der for det tydske Riges Vedkommende kommer et saa stort Beløb ud, at man, naar man vil fordele det pr. Individ, vil komme til mange flere Kroner, end den Beregning udviste, som det ærede Medlem havde opgjort, og det vil da vise sig, hvor meget mindre tungt Forsvarsvæsenet hviler paa Befolkningen her i Landet. Det var kun disse Par Bemærkninger, jeg har villet tillade mig at gjøre til det Foredrag vi hørte i Gaar. Da jeg imidlertid har faaet Ordet, skal jeg tillade mig med et Par Bemærkninger at omtale det Ændringsforslag, der er stillet om at udstemme Bevillingen til den paatænkte Sekondlieutenantsstole paa Hirschholm. Sekondlieutenantsinstitutionen er jo stabt ved vor Hærlov af 1867, og jeg tror, at jeg tør udtale, at de Forventninger, man den Gang nærede til Virkningen af de Bestemmelser, der kom ind i Hærloven her om, ere blevne i høj Grad stuffede. Man havde ventet, at unge Mænd med Dannelse skulde med Lyst gribe denne Leilighed til at afsjæne deres Værnepligt paa en for dem fuldstændig tilfredsstillende Maade, hvorved det tillige opnaedes, at de kunde blive et værdifuldt Led i Befalingspersonalet. Men Forventningerne ere som sagt blevne stuffede, Tilgangen var kun ringe, og jeg kan vel ogsaa sige, at den var kun tarvelig, man blev derfor nødsaget til ved Hærlovens Revision i 1880 at gribe til det Middel ved Tvang at kunne udtage Officerselever ligesom tidligere Underkorporalselever. Om der nu i Realiteten er vundet noget Stort ved at udtage Befalingsmænd ved Tvang, skal jeg lade staa hen, men det er blevet mig meddelt, at Tilgangen til Sekondlieutenantsklassen i den senere Tid, i de sidste Par Aar, har været mere tilfredsstillende end tidligere. Naar dette er Tilfældet, er det jo ganske naturligt, at Krigsbekyrelsen søger at skaffe sig Midler til at give disse Personer en saa tilfredsstillende Uddannelse som mulig, og jeg forstaar helt vel, at den høitærede Krigsminister har stillet sit Forslag om Etableringen af en Sekondlieutenantsstole paa Hirschholm, et Forslag, som jo har fundet en overordentlig stor Tilslutning blandt Fodfolkets Officerer. Jeg kan ogsaa give den høitærede Krigsminister

Ret i, hvad han udtalte i Gaar, at naar man erkjender, at man er kommen ind paa en gal Vej, og der ligger en rigtig Vej for, skal man ikke betænke sig paa at gaa tilbage og slaa ind paa den rette Vej. Det er saaledes kun med høj Grad af Betænelighed, at jeg i Udvalget gif med til at stemme for, at Bevillingen for i Aar skulde udgaa, men Bevæggrunden dertil har været en ren finantsiel. Jeg gif ind i Udvalget med den Overbevisning, at det vilde være i alle Henseender det Hensigtsmæssigste og Rigtigste, om Landsktingets Finantsudvalg søgte at bringe Balance tilveie, saaledes at Finantslovsforslaget, naar det kom til at gaa bort her fra dette Thing, ikke skulde gaa bort med betydelig Underbalance, og derfor har jeg været nødsaget til paa dette Punkt som paa flere andre at tiltræde Forslag om at udstemme en Bevilling, som ellers har min fulde Sympathi.

Krigsministeren (Bahnsøn): Naar jeg har ønsket Ordet, er det navnlig for at imødegaa de Bemærkninger angaaende det militære Budget, som bleve fremsatte i Gaar af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing.) Jeg kan for en Del holde mig til, hvad det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Haffner) udtalte. Med Hensyn til Sammenligningen mellem vor Hær og andre Hære, da ere disse Sammenligninger i det Hele taget mislige. Der er oftere kommen lignende Betragtninger frem som dem, vi hørte i Gaar, de ere ogsaa oftere blevne gjendrevne, men komme altid frem paany, og det ligger i, at de ikke ere vansteltige at anstille, men de have ikke stor Betydning. Jeg skal da supplere de Bemærkninger, der kom fra den sidste ærede Taler, med et Par Talstørrelser, nærmest for at vise Sammenligningen mellem vore Hærudgifter og de tydske Hærudgifter. Jeg holder udtrykkelig Hæren for sig selv, derved faar man et klarere Blik paa det Forhold: det forvistes let, naar man tager Hæren og Marinen paa en Gang. Vi maa gaa ud fra, at vore Udgifter til Hæren efter et vist Gjennemsnit er 11 Millioner Kroner om Aaret; thi jeg anser det for aldeles urigtigt, som det ærede Medlem gjorde, at tage et enkelt Aar som det her foreliggende Budget til Norm for Sammenligningen; man ser ikke, hvilke Tal der ere lagte til Grund